

формується поступово, охоплюючи як внутрішні, так і зовнішні якості особистості, що потребують цілеспрямованого формування, розвитку і вдосконалення. Формування іміджу передбачає знання вихідних психолого-педагогічних принципів, що обумовлюють його. В якості таких можуть бути: принцип гармонії візуального образу, принцип комунікативності – різноманіття форм і способів інформаційної взаємодії, принцип саморегуляції, принцип мовної дії. Вони виступають у ролі постійних факторів, майстерно втілених у різноманітних формах і методах вдосконалення професійної майстерності.

Висновки. Актуальним та доцільним є необхідність розробки системи роботи з формування позитивного педагогічного іміджу у майбутніх викладачів ще у період навчання через створення механізму формування стійкого цілісного образу педагога (педагогічного іміджу), який забезпечить оптимальні умови для подальшого гармонійного розвитку здобувачів освіти.

Література. 1. *Жердєва І. С., Рашидова С. С.* Методика формування іміджу викладача Вищої школи. Духовність особистості: методологія, теорія і практика. 2016. №4 (73). С.48–61. 2. *Петрова Е. А.* Психологія іміджа: Психосемиотический поход. Ежегодник Российского психологического общества. Москва. 2002. Т. 9. Вып. 2. С.72–89. 3. *Романовська О.* Поняття і структура іміджу сучасного викладача вищої школи. Теорія і практика управління соціальними системами. 2016. № 2. С.135–146.

Сухіх А. С.
м. Київ, Україна

Інститут інформаційних технологій і засобів
навчання НАПН України

ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМ ВІДКРИТОЇ НАУКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ

Інформатизація, цифрова трансформація, цифровізація, інформаційно-комунікаційні технології, цифрова та медіаграмотність та багато інших подібних термінів, які постійно використовуємо останнім часом у своїй професійній діяльності та повсякденному житті.

Рівень інформатизації освіти залежить від певного оснащення навчальних закладів необхідним обладнанням та програмним забезпеченням, а також від ефективного та правильного їх використання. Сучасні цифрові пристрої стають все більш затребуваними професійними інструментами для педагогів. Тому цифрова компетентність стає ключовою для викладачів усіх рівнів освіти від дошкільних закладів до вищої, післядипломної та неформальної освіти.

У 2018 році було представлено загальну європейську рамку цифрової компетентності для освітян (Digital Competence of Educators або DigCompEdu). Розробка представляє 6 основних сфер (професійна залученість, цифрові ресурси, навчання та викладання, оцінювання, розширення можливостей учнів, сприяння цифровій компетентності учнів) та дозволяє визначити рівень компетентності у роботі з цифровими технологіями та побачити особисті потреби у підвищенні кваліфікації у цій сфері [1].

Для отримання досвіду з використання цифрових технологій, особливо в умовах переходу на дистанційну форму навчання, необхідно постійно дізнаватися про нові тенденції та можливості застосування інформаційно-комунікаційних технологій під час освітнього процесу.

Вивчення платформ відкритої науки і застосування її компонентів в освітньому процесі сприятиме підвищенню цифрової компетентності та формуванню конкурентоспроможної особистості і майбутнього фахівця.

Нещодавно в Україні з'явився новий сервіс для науковців, викладачів та студентів – Open Ukrainian Citation Index (OUCI) [3], який допомагає шукати наукові документи й аналізувати цитування вчених. Дана система допомагає знаходити актуальну інформацію, відбирати потрібні журнали для читання та публікацій, аналізувати світові тренди, доступ до неї безкоштовний і відкритий для всіх.

Ще одним прикладом відкритої науки є GEANT – науково-освітня мережа, яка об'єднує більш ніж 8000 наукових установ та більш ніж 40 млн. користувачів. Асоціація УРАН забезпечує українській науково-освітній спільноті доступ до мережі, яка дає змогу всім її учасникам проводити спільні наукові дослідження, кооперуватися для наукової діяльності та впроваджувати освітні програми [2].

За кошти Державного бюджету понад 100 українських освітніх і наукових установ мають підключення до міжнародних наукометричних баз даних Scopus та Web of Science.

Використовуючи сервіси відкритої науки для навчання та викладання, майбутні викладачі можуть формувати знання та розвивати здібності з використання цифрових технологій для організації освітнього процесу, критично оцінювати інформаційні ресурси та доцільність їх застосування у майбутній професійній діяльності.

Література. 1. European Framework for the DigitalCompetence of Educators: DigCompEdu. 2017. URL: <https://www.ec.europa.eu/jrc/en/dig-compedu.pdf>. 2. GEANT. URL: <http://www.uran.ua/projects/geant/first.htm>. 3. Open Ukrainian Citation Index (OUCI). URL: <https://ouci.dntb.gov.ua/>

Хавіна І. В.

м. Харків, Україна

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

РИЗИКИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МОЛОДИХ ВИКЛАДАЧІВ ДО ЛЕКЦІЙ ТА ПРАКТИЧНИХ РОБІТ В УМОВАХ КАРАНТИНУ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ

Події останнього року перевернули все світове співтовариство. Зміни торкнулися всіх сфер життя людини: духовного життя, здоров'я, міжособистісних відносин, кар'єри, фінансів та іншого.

Хотілося б відзначити, що під час пандемії збільшилось зростання тривоги і помітно знизилось критичне мислення у людей. Важливо розуміти, що ми увійшли в пандемію в умовах зростаючого песимізму і недовіри до соціальних інститутів. В умовах пандемії довіра до всього, що оточує людину, знаходиться під ударом. Тому важливим моментом у житті кожної людини є те, щоб як можна швидше їй розробити необхідний план перезапуску всіх сфер своєї життєдіяльності, на основі якої вона могла б надалі формувати своє майбутнє.

Пандемія вплинула і на освітній процес. В умовах пандемії йде деформація традиційних форм дорослішання й освіти підлітка в умовах цифровізації. Гаджет ніколи не зможе замінити батьків, учителів, педагогів, вихователів і того здорового клімату, який виникає в будь-якому колективі. Сьогодні все частіше піднімаються питання цифрової моралі й етики. Але, як виявилось, на даний момент, що не